

на сенка Дълъгъ си чибукъ запаля. Ч. 285. Халплъ ефенди пуши единъ джлгъ чубукъ... Нейко чорбаджи пуши една кѣса чубучка Ст. 22. Кова отъ земя, бунаръ отъ платно, ѡже отъ дърво (чубукъ) М. р. 531. (лат.) Трѣба да пуши съ чубуче или съ цигарето. З. 346. Едни надувать безъ мѣрж свож-тѣ лула (чибучка). Л. Д. 71 р. 172. Чибукчийа с. м. курящій изъ чубука.

Чивія* (*tchivi, s. t. Chevillе, clou*) с. ж. затычка, гвоздь: Да е хайрлія бургія и прѣсна чивія. Казвать, кога пиятъ кръчма. Ч. 145.

Чйга с. ж. стерледь: Четири оки чига (морунова риба). З. 289.

Чйгавъ пр. въ прибауткѣ: Чйгаво, бѣгово, кой го има негово. Ч. 240.

Чйглавъ пр. въ прибауткѣ: Скокнѣ жаба отъ копень на копень та си выка, та си крика, собирайте ся хойни мойни, на чйглаво перце, цигликъ, цигликъ, врякака жабунякъ. Ч. 6.

Чйзма* (*tchizme, s. t. Botte, bottine*) с. ж. сапогъ: Тога ѡ рит-па личень свѣти Георги На десна-та нога со чйзма-та На сура Ламія по клѣто сърце. М. 31. Си собула скорните (чйзмите) и 'се била на скокъ. Ш. 136. Чйзмаринъ с. м. сапожникъ: За да станешъ единъ черакъ на единъ чйзмаринъ, кожухаринъ и пр. трѣбаше да откупишъ съ тѣжко злато. Л. Д. 72 р. 182.

Чйй Чйя Ча Чййо Чо мѣстоим. притяж. чей мн. ч. **Чйй:** Кога Господь дава кѣсметъ, той не пыта чйй си сынъ? Ч. 170. „Чйя ке ѡ млада-та невѣста“? М. 173. Чйа си керка, кому си невеста? В. 315. Чйа си снаха кому си любя? М. 156. „Чйя сестра ке одишъ да грабишъ“! М. 102. Слушай, цѣрна бедо, да ти кажамъ, Да испаднишъ на юначки мегданъ, Да видамъ чй майка синъ родила, Чйя сестра брата си държала, Да видиме, чй майка ке плачить М. 143 р. 215. А за чие момиче ма сгодихте“? З. 195. Чие етъ онова чупче Онде на рид-о що седи? М. 314. „Защо си го зель“?—Не знаяхъ чѣ е.—„Ами не знаешъ ли, чѣ не е твое“?—Казвать томува, кой-то отградне и казна, кога-то уловятъ: „Не знаехъ чѣ е, да му го дамъ“. Ч. 161. Храмъ, отъ чйй-то развалины сѣ ся съчювали и до днесъ I. 71.

Чйко (=чйчо) с. м. дядя: „Баче ле, баче Стояне!—Ніе сме близу роднина, Тейко и чйко два брата, Майка и чйна ѡтарви, Ніе съ тебе братучеди“. М. 442.

Чйкѣмъ* (*teheqn, s. t. Epauले; sur le dos, à dos*) с. м. урокъ: Срѣдъ лѣтъ въ най-горѣщи пѣкове, тя трябаше да жени съ по-силнитѣ и да кара ведно чйкѣмътъ—было и тешко или умалива, кой я пыта. Зк. 106. Силнитѣ работни моми не смятатъ, чѣ помѣжду нмъ можи и да има по-слаби, тйй са надприварятъ, коя по-скоро да искара чйкѣмътъ (въ жетва-та). ib. 110. (син. постатъ).